

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **N. D. V.,**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2023 č. j. OAM-712/ZA-ZA11-HA08-2023, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobce konstatoval, že si je vědom toho, že v jeho případě, jde o opakovanou žádost, nicméně vyslovil přesvědčení, že žalovaný nepostupoval v jeho případě v souladu s ustanoveními zákona o azylu a nerespektoval ust. § 4 odst. 2 správního řádu. Poukázal na to, že řízení o udělení mezinárodní ochrany je značně specifické a má od

počátku zásadní význam pro účastníka řízení. V řízení o žádosti o mezinárodní ochranu je zásadní, aby správní orgán dostal ust. § 4 odst. 2 správního řádu, a tedy ve všech fázích poskytl účastníkům kompletní poučení o jejich právech a povinnostech, aby tito byli po celou dobu obeznámeni s jasnými následky svých kroků. Vytkl žalovanému, že nebyl poučen o tom, jakým způsobem probíhá řízení o opakované žádosti a za jakých podmínek dojde k zastavení řízení. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek č. j. 3 Azs 6/2011-96, z něhož citoval. Konstatoval, že ve druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany poukázal na zhoršení svého zdravotního stavu – vysoký krevní tlak, kožní problémy. Žalovaný na tyto skutečnosti nikterak nereagoval, především na možná rizika v případě návratu do země původu z hlediska např. dostupnosti léků a zdravotní péče. Dle žalobce jeho problémy ve Vietnamu lze kvalifikovat jako nebezpečí vážné újmy. Žalovaný se měl podrobněji zabývat individuálními okolnostmi případu a zohlednit nejen skutečnosti svědčící v jeho neprospěch, ale rovněž skutečnosti svědčící v jeho prospěch.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na obsah správního spisu a napadené rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval. Zdůraznil, že žalobce byl řádně poučen o svých právech a povinnostech, a to tak, že převzal poučení (viz strana 4 spisového materiálu) ve výzvě k poskytnutí údajů. Na této listině stvrdil, že převzal poučení žadatele o mezinárodní ochranu. Kromě jiného je rovněž třeba předestřít to, že žalobce již absolvoval řízení o udělení mezinárodní ochrany a byl informován o všech skutečnostech, jaká má práva a povinnosti, že musí uvádět veškeré informace rozhodné k jeho žádosti, také byl obeznámen, že v každém azylovém řízení má možnost kontaktovat právní pomoc či si na vlastní náklady zajistit právní pomoc či tlumočníka. Není úkolem žalovaného poučovat žadatele, jaké rozhodné skutečnosti má uvádět, aby bylo jeho žádosti vyhověno. Při posuzování přípustnosti opakované žádosti není cílem, aby správní orgán znovu komplexně vyhodnotil situaci v zemi původu. Zaměřuje se na to, zda se objevily nové skutečnosti, jež by měl vzít v potaz. Tomu plně odpovídá závěr žalovaného, že z jím shromážděných informací takové skutečnosti neplynou. Žalovaný rovněž odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž citoval.
3. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení nesdělil. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s. v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 30. 5. 2023 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V žádosti a v rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce kromě jiného sdělil, že prvně z vlasti vycestoval v roce 1999, poté se do Vietnamu vrátil asi 5x. Naposledy do ČR přicestoval letecky v roce 2017. V minulosti nepobýval v jiných státech EU a neměl udělená víza nebo povolení k pobytu v jiných státech. O udělení mezinárodní ochrany v ČR žádá podruhé aktuálně z důvodu, že v současnosti má vyšší krevní tlak, také nějaké kožní potíže, má suchou kůži. Užívá jednou denně lék Prenessa. Jeho zdravotní potíže trvají cca 5 měsíců. Neví, zda by mu vyhovovalo vietnamské klima, rovněž neví, zda by měl v zemi původu dostupné léky. Také se do vlasti nechce vrátit kvůli tamním dluhům. Žalobce se výslovně vzdal práva osobní účasti na seznámení s podklady rozhodnutí. Jiné důvody žádosti o mezinárodní ochranu

neuevedl. Předchozí azylové řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-361/ZA-ZA11-2022 a bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 22. 3. 2022, v níž žalobce označil za důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany legalizaci svého pobytu na území ČR. Návrat do Vietnamu odmítal kvůli dluhům, které tam má a není schopen je splácet. Správní orgán 24. 5. 2022 vydal v uvedené věci rozhodnutí o neudělení azylu, přičemž rozhodnutí č. j. OAM-361/ZA-ZA11-HA15-2022 nabylo právní moci 15. 6. 2022. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž soud zamítl žalobu žalobce proti uvedenému rozhodnutí č. j. 19 Az 14/2022-62 nabyl právní moci dne 15. 2. 2023. Proti rozsudku žalobce kasační stížnost nepodal.

5. Žalovaný dále shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně žalovaný vycházel z informací z cizineckého informačního systému, z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2023.
6. Součástí správního spisu, a to na č. l. 4, je písemné potvrzení žalobce o tom, že převzal poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu dne 31. 5. 2023, a to spolu s výzvou k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, přičemž převzetí předvolání a poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu žalobce stvrdil svým podpisem.
7. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
8. Podle ust. § 25 písm. i), téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
9. Co se týče skutkových zjištění žalovaného z žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, ze správního spisu, krajský soud činí na tomto místě závěr, že tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a soud v podrobnostech na tato skutková zjištění, jak jsou uvedena v odůvodnění napadeného rozhodnutí, odkazuje.
10. Po porovnání tvrzení žalobce v rámci řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a jeho tvrzení v posuzované věci dospěl soud k závěru, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Vietnamské socialistické republiky vrátit. Shodně jako v průběhu předchozího správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl snahu o legalizaci zdejšího pobytu a nesplacený dluh ve vlasti, kvůli němuž se obává návratu domů. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žalobcem, tedy tvrzení o jeho vyšším krevním tlaku a kožních potížích, s nimiž se v České republice léčí asi posledních 5 měsíců, a na základě kterých požadoval opětovné meritorní posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, také soud zastává názor, že tyto tvrzené obtíže nenaplnují definici pro nové meritorní posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, neboť jednak o nich žalobce věděl ještě před skončením prvního správního řízení o udělení mezinárodní ochrany a taktéž jím uváděné potíže nejsou takového charakteru, aby bezprostředně ohrožovaly jeho život. Soud souhlasí s žalovaným, že vyšší krevní tlak a suchá pokožka nejsou zdravotními obtížemi, které by bylo možno podřadit důvodům zvláštního zřetele hodným, a posoudit je jako relevantní důvod udělení azylu.
11. Co se týká námitek žalobce ohledně poučení žadatele o mezinárodní ochranu, pak z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobce převzal poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu, jak bylo výše citováno. Za tohoto stavu soud považuje námitku žalobce, že se mu nedostalo

kompletního poučení o jeho právech a povinnostech za nedůvodnou. K tomu je třeba dále zdůraznit, že není povinností správního orgánu poučovat žadatele o azyl o tom, jaké rozhodné skutečnosti má uvádět, aby jeho žádosti bylo vyhověno a zabývat se celou řadou dalších otázek a konsekvencí žalobcových tvrzení. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřoval dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí.

12. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl a ani žalovaný nezjistil ve vztahu k situaci v zemi původu žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
13. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.10.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně